

શ્રી મહિમ્ન સ્તોત્ર.

: કચ્છી ભાષામાં :

દા. નારાયણજી તુલસીદાસ જોખનપોત્રા.

મુદ્રિત જો આના: કચ્છી કોરી બ પા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

“ ગુજરાતી કૌપીરાગિટ્ટ વિભાગ ”

અનુક્રમાંક ૧૨૭૨૬ ચામૈક

પુસ્તકનું નામ મહિમા સંગ્રહ

વિષય ૧૨૨૦૨૩

કચ્છના વિદ્યાધિકારી સાહેબે ઈનામ અને પુસ્તકાલયો માટે
યોગ્ય ગણેલું.

ૐ

શ્રી કચ્છી ભાષામેં સમશ્લોકી મહિમ્ન સ્તોત્ર.

શ્રી પુષ્પદન્તાચાર્યજે મૂર ભાવાર્થ.

લિખીને પધરી કંધલ,

૬૦ નારાયણુજી તુલસીદાસ જોબનપોત્રા.

શ્રી કચ્છ—ભુજ નગરવાસ.

શંભુ જોડો ન કો દેવ, ન કો સ્તુતિ મહિમ્નસેં,

અગોર જોડો ન મંત્ર, ગુરૂ જોડો ન કો તત્વ.

શ્રી મોદી છાપખાનામેં છાપે.

નકલું ૧૦૦૦ સન ૧૯૨૫ સંવત્ ૧૯૮૧ ખેંગાર શક ૫૮

{ મિડે હકક વાસ્તા કાયમ. }

નોછાવર—ગોર. રૂ. ૦-૨-૦ બ આના.

(કચ્છી કોરી ના પા.)

પ્રકાશક:

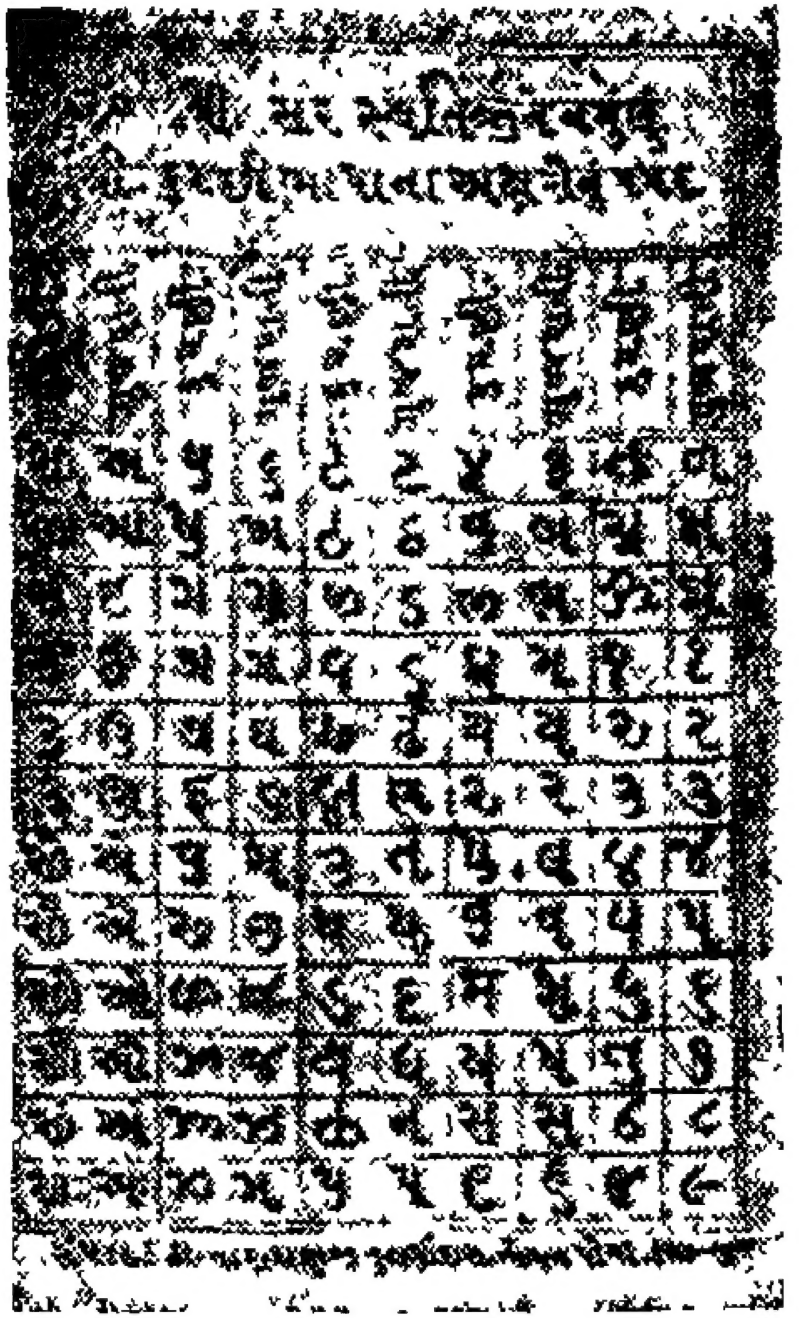
સા. નારાયણજી વલસીદાસ બેળનપોત્રા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

સવ લક્ષ પ્રકાશકને સ્વાધીન છે.

મુદ્રક:
મોદી
પ્રિન્ટિંગ
પ્રેસ.
મુબઈ નં. ૧.

શ્રી કચ્છી ભાષાની લિપિ.

સપાદક.-શ્રી, ડૉ. નારાયણજી તુલશીદાસ
લેખનગૌડા

संपादक.—श्री, ठा. नारायणलाल तुलशीदास

અમારા તરફથી પ્રસિધ્ધ થએલા અને થવાના પુસ્તકો બાબત,

જાહેર-ખખર.

૧. શ્રી રઘુવંશી લવાણા શાંતિ “વિવાહ દર્પણ” આવૃત્તિ બીજી હવે
છપાશે. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦.
૨. શ્રી. દરિયાલાલ પાંચેના તરંગિણી આવૃત્તિ બીજી હવે છપાશે
કિંમત રૂ. ૧.
૩. શ્રી. તુલસી વિવાહ અને ઓખાના લખના ગવાતાં માગલિક
ગીતોની હવેથી માત્ર રૂ. ૧-૦-૦. એક પોસ્ટેજ જુદું.
૪. શ્રી. “ચંદ રામાયણ” ગુજરાતી રીકા સહીત. રૂ. ૧-૦-૦.
૫. શ્રી. સ.મુદ્રિક દર્પણ ભુત, ભવિષ્ય અને વર્તમાન કાળ જાણવાની
વિદ્યા (ફોટા સહીત) રૂ. ૧-૦-૦

શ્રી કચ્છી ભાષાના ગ્રંથો વિષે.

૧. શ્રી. કચ્છી ભાષાની લિપિ અને વ્યાકરણનું પુસ્તક. રૂ. ૧. પહેલું હવે
સિલક બાકી જુજ નકલો છે રૂ. ૧-૦-૦.
૨. શ્રી. કચ્છી ભાષાની લિપિનો કેલેન્ડર (હવે છપાશે) રૂ. ૦-૧-૦.
૩. શ્રી. કચ્છી અને ગુજરાતી અક્ષરોની કોપી બુકો નાં ૧-૨-૩
સુધીની (હવે છપાશે.) રૂ. ૦-૩-૦ ત્રણ આના.
૪. શ્રી. કચ્છી ભાષાની લિપિમાં ચીડીઓ કાગળો વિગેરે લખવાની
રીતનું પુસ્તક (હવે છપાશે.) રૂ. ૦-૮-૦.
૫. શ્રી. કચ્છી ભાષામાં શ્રીમદ્ ભગવત્ ગીતાજી રૂ. ૧-૦-૦.

સુચના:— દરેકનું વીં પીં પોસ્ટેજ ખર્ચ જુદું સમજવું.

❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀ ❀ નિવેદન. ❀ ❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

શ્રી કચ્છી ભાષામે હી સમશ્લોકી મહિમ્ન લખેને મુંને મતલબ હી અયકે; જિય નઠે બચેંન જેડા, તેડા, લંગાતુટા વેણુ, અથવા મુંગેંન ઓઠા જિંઅ માપે કરિન્તા, સે ઉ ભરાભર સમજેન્તા. તપોઅે શંકર ભગવાનતા સર્વજ્ઞ ઐન. ત, પાણુજ કેં પણુ ખોલી અમે કરેલી સ્તુતી સારી રીતેં સમજેન્તા. પણુ પાણુ પિંઠને ચોણુ; બઈ ભાષામેં જેંને અર્થ પાણુ પણુ ભરાભર સમજેંનતા, ઉન સ્તુતિને ઉદ્દેશ વા ફલ પણુ કીં ન થીઅે. તેં કારણુનું પ્રભુ પ્રેરણાસેં મહિમાવંત શ્રી શંકર ભગવાનને હી, સ્તોત્ર મું શ્રી કચ્છી ખોલી-અમેં યથામતિ ઉતાર્યોં અય. છંદઃ શિખરણીજ રખ્યા ઐન, ઇનિઅ છંદઃ મેં છેં અને અગિયારેં અખરેં તે વેસા ખાધેમે અચેતો. ત ભરાભર મેળસેં ખોલાજેન્તા.

ઉમેદ અયકે; મિડે કચ્છી ભાવર મુંકે અને પિંઠજ માતૃ-ભાષાકે યથાશક્તિ મદદ ડીંધા.

માતા (માતૃભાષા) નવસ્ત્રી નિરલંકૃત ફિરે ડિસી બચ્યા અખિયું ખુંચી; ઉ કાયર ઐન, પુઠ ફિરાઈ તિનીંઅકે સ્વમાન નાંચ.

જુકો, ખેદરકાર રચેન્તા, તિનીંઅ ભાએવટ મુંજ વિશેષ અરજ ઇત્રી અય કે; પાંજ માતૃભાષાને પાણુ પિંઠ સુધારો ન કંધાસું. તપોઅે; ખેઓ કેર કંધો ? ઇત્રે સારા શક્તિ વારા શ્રી કચ્છી ભા, અ શરીર માતાને પ્રથમ ગયા શ્રાધ્ધ રૂપ નિયમખંધી કર્યો. માતા સંસ્કૃતિ સહાયલાએ તૈયાર અય.

ઈ પંનરો લખખ (૧૫૦૦૦૦૦) કચ્છી જિભ જેંમેં અનેક મહાસમર્થ મહાત્મા, કવિ, અને ભકતેંજ વાણી તથા ઐતિહાસિક મહાવીરેંજ આરિઅ દેહ છુપ્યા ઐન. અરે ! કચ્છી સમર્થ

ધની, અને વિદ્વાનો અપસોસ. ઉ અચકે; ઉનિંચકે પાણુ
ડિસોંનતા. ત પણ ઉનિંચળ પ્રેમ લિજા અમર આત્માઆંને
કન્નો કન્ન પે ઝે રેઆઝેન અરે કચ્છળ પનોતા પુત્રો;
આંજ માતૃભાષા ને ઉદ્ધાર આંઈ કર્યો. અસાંજ દર્શન દિવ્ય
જોન. અસાંજ વાણી-સર્વાનુભવ રસિક પ્રેમ લિન્ના અને સરલ
માર્ગદર્શક ઐ જતન કર્યો. આંજે ધર્મ અય.

સફલતામિણી ભાએંજ, શ્રી કચ્છી ભાષાજ ઉન્નતિ લાએ
ચોગ્ય મહદજ જરૂર અય. તેજે કારણ હીન ચોપડીજે છેડેજ આડેર
ખજર વાંચેજ-મેહેનત ગિન્ધા ત વિશેષ ખાત્રી થીંધી.

હિન કમમેં, જુકો મહદ કંધો, તેજેનાં અંમર થીંધો. અને
તેજે મહલો પરમાત્મા પેદા કંધલ ડીંધો. ઐ પ્રેમસેં પુસ્તક વાંચ્યો.
કંજ મુંજે હેતુ અય.

હિ ચોપડી લિખે પોઆ મુંજ પરમસ્નેહી નેસી શ્રી લાલજ-
ભાઈ નાનજ વકીલ તેરેં વારા અને રાં ખારોટ શ્રી હમીરદાન
પચાણજ મુકે ચોગ્ય સુચના સુધારેજ કે. તેનું ઉનિંચજે પાઠ
(ઉપકાર) મંજિંઆંતો. છતાં, કીં પણ જુલ ચૂક હીન સેવકજ રૈ હુવે
ત તેંજ માફી ગુરાંતો અને તેં વિષે સૂચના લખી હલાઈંધલજે
પણ ઉપકાર મંજિંધોસે, અને જૈ આવૃતિમેં ચોગ્ય વખતેં શંકરજ
કચ્છ થીંધી તડે સુધારેજે પ્રયાસ પણ કંધોસેં ઈ ઉમેદ અય.

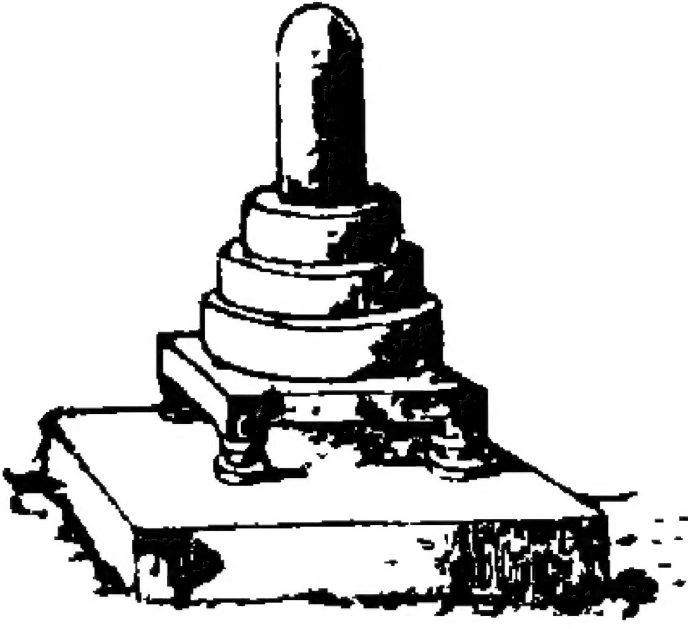
તારીખ ૨-૪-૧૯૨૫. (શ્રી રામજયન્તી) ચૈત્ર સુદ ૯ શુક્ર
સંવત ૧૯૮૧.

લીં પ્રકાશક-સેવક.

ડા. નારાયણજ તુલસીદાસ જોખનપોત્રા.

શ્રી. કચ્છી ભાષાજ લિપિ અને વ્યાકરણ વિગેરેં અંથોજ કર્તા.

શ્રી. કચ્છ-જુજનગરવારા.

ॐ

॥ श्री. शंकर बागवानडे नमोस्ते. ॥

श्री महिम्न स्तोत्र.

श्री. कुचली बाबाभे' समश्लोकी महिम्न स्तोत्र.

श्री. पुष्पदन्ताचार्यजे संस्कृतजे भूर बाबाथ.

શ્રી મહિમ્ન સ્તોત્ર.

શિખરણી વ્રતમેં.

મહિમાને પાર, ન સમજન માટે સ્તુતિ વ્રથા;
વ્રથા બ્રહ્માદીજી, ચર્ધ ચતુર વાણી પ્રભુઅતા,
જથા શક્તિ જેડી, સ્તુતિ કરણિ ઇ દોષ ન અચે;
મુંજે સ્તોત્રે મેંસેં, ત્રિપુરહર નિર્દોષજ અચે ॥ ૧

ન અચે આણેમેં, શિવ સુ-મહિમા વાણી મનથી;
શ્રુતિ તાં આશ્ચર્યેં, જડતા નિસેધેં ચક્રિતજ થર્ધ;
કથે સગ્ગે તેંકે, કવણુ ગુણિત કેંજે વિષયરે;
નચેં રૂપેં કેંજે, મન વચન ઘોડે નજ ખરે ॥ ૨

મધૂ જેડી મિઠી, અમિઅ વાણિઅ વરણુવર્ધ;
સ્ત વીધે આંકેને, વિધિ ગુરૂઅ વાણિ ચક્રિત થૈ;
અચે નિશ્ચે મુંજે, ગુણુ કથન આંજે પુંઅ થકી,
કરેલાચે સુખિ, મું વચન જિ હરિહર નકી ॥ ૬

ડિસાંતો ઐશ્વર્ય, જગ ઉપત રક્ષા ક્ષય કરા;
ચયાં વેદે આંકે, ત્રિપુટિ ગુણ મિંજૈ પણ પરા;
ફિરેતા નીચેંજા, અથર મન શિવ નિધા સુણે;
કરી નિંધા એડા, ઇશપણું હુણેલા જડ ઘણે ॥ ૪

કુરેસે ? ઉપાએ, કિન શરીર કેં હી ત્રિભુવન;
ધરેં કેં આધારેં, સરજે કિંઅ ? કિંઅ સંહરણું,
અનાંતો ઐશ્વર્યેં, સર્જન લએ આદિ અતકણું;
જિવેકે મોહિલા, કુતરક કથીએ જડ જન ॥ ૫

અજન્માઈ હુધો, અવયવ સહીતેં જન છતેં;
અધિષ્ઠાતા એડે, હિ જગત થિઓસે કિન ગતે; ?
અધાતા ધાતાએં, જગ સજણુજો સાધન કુરો; ?
મતિ મંદા રખેં, શિવ મત પ્રતિ સંશય ખુરો ॥ ૬

ત્રઈ સાંખ્યેં જોગે, શિવ મતે અને વૈષ્ણવ મતેં;
અસાંજો સે સારો, હિત કરણુ હી ઉ સરસસે;
રૂચી જે ઈ ભેદેં, સરલ વરિ વિંગે વરવરી;
મનૂં પામે તોકે, જિંઅ જલધીઅકે નય ફરી ॥ ૭

ભભૂતી નેં નંદી, ફણિ ફરસી ખટવાંગર રજિન;^૧
મથેંજા માલાતો, ત્રિપુરહર તત્રોપ કરણું;
અમીજા દ્રષ્ટીસેં, અમર ગણુકે સંપતિ પુરે;
વરી આત્મારામા, વિષય મૃગ તૃષ્ણા નય કરે ॥ ૮

ચએ કેા હી નિત્ય, નિત અનિત કેા હી નિત ચએ;
મિણીજા ઈ મત્તા, જગત હિ ચવેં વિભિન્ન મતેં;

૧ નામ વગરજો ૨ મંજોજો પાછઓ ઉપરી સીખે ૩ હાથીજો ચમ *અમી
મોંએવારો અભા

મિળી હી મ-તેસેં, મહન^૪ હર વિસમિત શ્રેષ્ઠો;
સ્તર્વાપિ હં લગ-આં, તદપિ ન લભાંધા મુરખઓ ॥ ૯

પ્રભુતા માપે કે, અહિ^{*} મુખમથે હરિ હેઠવ્યા;
ન ખ્યાળીકે પત્તા, અનહુઠ અગ્નિ લિંગ વપુજ;
સ્તર્વાખ્યા શ્રધાસેં, અજ હરિઅ ઉર પ્રગઠ એ,
કરેલી સેવા સે, મુરખ અયતો જે અફલ વૈ ॥ ૧૦

ક્યોં જેઠે જોધા, મુર અમુરસે પુરાવણ અરે!
કઓચીતો પામ્યો, ત્રિભુવન મુવેરી વગરસે;
અડાએસે માણા, શિર કમલજી આં અરણ્યતેં;
મિઠેમિથ્યો તેઠે, ત્રિપુરહર ભકિત કરણસે ॥ ૧૧

મિથ્યા આં સેવાસેં, સખલ ભુજ જુડી અમુરકે;
ઉપાડેં કૈલાસ, શિવ સમિપ ઊ પ્રાક્રમ કરે;
ન ટિક્યો પાતારેં, સહજ સિર અંગુઠ પરસેં,
ન લજ્જા નીચેંકે, વરહવર કેતાં ભુલણ મેં ॥ ૧૨

સમૃધ્ધિ પાતારે, અમર પતિજયું ઊ હરા હરે,
વરી ત્રીં લોકેં કે, નિજ અધિકૃત બાણજ કરે,
નવાઈ કીં નાંએ, હરપદ પૂજેજોજ મહિમા,
નમે જે આંકે સે, કવણ^૧ જન પામે ગરિમાર ॥ ૧૩

અકાલે પ્રજ્ઞાંડ, ક્ષય સભય દેવ હનુજ જે,
કરૂણા કયાં આંઈ, ગરલ^૨ હર ઝેરી પિઅણસેં,
ગલે સોલે કારો, શ્રીકર વિષ એડો નિરમલો,
વિકારાએ સારા, દુઃખ હરણ વારા વ્યસનતો ॥ ૧૪

મનું દેવા દેત્યા, સહિત સ્મર છુટે જગતકે,
 નવિંગેસેખાલી, અફર સ્વર સે કો વખતરે,
 બેં બેં દેવેં છું આં, નજર કઈ નાંજો મહન રિયો,
 જિતેંદ્રીકે છેડે, મહન હલકો થ્યો અજયિથ્યો ॥ ૧૫
 પદાધાતેં પૃથ્વી, થર કઈ હુરિજો પદ ભમ્યો;
 ભુજળે ફેરેમેં, નખતર વિનસ્યા ક ભમ થ્યો;
 જટાસેં પીડાણાં, સરગધર પાસો તડિત થ્યો;
 નચ્યોતા રક્ષાર્થે, વિપરિત પ્રભુતા સમયકો ॥ ૧૬
 ઉલેં વ્યાખ્યા તારા, ગણુ સમુહમેં ફીણુ પુટરો;
 વસે પ્યો મથે તે, કણુ કણુ કરેવા વરુણુજો;
 ધરાસે કુંઢાડે, જલનિધિ અગેરે દ્વિપ જિંઅ;
 વપુ' આંઆણુજો, મહિમધર ઐ દિવ્યજ તિંઅ ॥ ૧૭
 ચડાયાતાં ચક્ર, સુરજ શશિ પૃથ્વીજ રથકે;
 ગિઠા મેરૂ ચાંપેં, હુરિસર વિધી સારથિઅકે;
 કઈ કો તૈયારી, ત્રિપુર ત્રણુકે ભસ્મ કેએલા;
 નઈ સ્વાધીનેસેં, પરવસ મતી આં રમણુલા ॥ ૧૮
 શિવા! પૂજમેંતાં, હુરિકમલ હજ્જાર ચરણે;
 ચડાએમેં ઓછો, કમલ ભધલે ડીના નયણે;
 સચીઈ ભકિતસેં, તુરત હુરિકે ચક્ર મિલયો;
 ત્રિલોકેં રક્ષાલા, ત્રિપુર હુરસે સાવધ થિયો ॥ ૧૯
 થિયા પૂરાયજ, તરતજ જડે ઓ ફલ ઘણા;
 ટરે કીં? કૂકર્મ, હુર પુરુષ આરાધન વિના;
 સચાતેં માટે ઐ, અથ સફલ ડીંધલ જઅયો;
 મૃતી જે વિશ્વાસેં, જન જગન કે લાચિત્ત ડિયો ॥ ૨૦

ક્રિયાડાઓ દક્ષ, જગન પતિ હુવા ઇશશિવા;
 ઋષિને યાત્રીકો, સુરવિર સમેતાં જન હુવા;
 ક્રિયો યજ્ઞ વિધન, સરસ ફર ડેઓ હરઅરે;
 કઈ શ્રધા માઠી, જગ પિંઢજો નાસજ ખરે; ॥ ૨૧

મૃગી થીંધે કન્યા, મદન વસ બ્રહ્મા મૃગ લની;
 વિયા પોઆ સર્ગે, રમણુમત તેંકેજ ઉપની;
 અઈં માર્યાં બાણુ, સપખ રિયો તે જે શરીરમે;
 ન તો છડે આદ્રા, અંઆઈન મૃગ, ઉલ્લ ધરમે ॥ ૨૨

ઉમા જેતાં રૂપે, વશકરણુ ધરી ધનુષ કે;
 ચડાઈ ઈં દ્રષ્ટી, મદન જ્યો મન સંયમસેં;
 અંગે નારે અંબા, પિન અધજ અંગે હર ધરે;
 રખે કોઓ ફાંકો, સમજણિ વનીતા મુરખરે ॥ ૨૩

મસાણુમેં કીડા, સરસ ઈં ભુતે લેડિજ થિએ;
 મસાણુજી વાની, નર શિરજી માલા ભંગ પિએ;
 અઈં રખ્ખોતાંઈ, ઇતરિ વસ્તુ અમંગલ ઘણે;
 તએ ભક્તેં કે સે, સુખદ અતિ અમંગલ હણે ॥ ૨૪

મનોવ્રતિ ચિ-તે, વિધિ સહિત પ્રાણાનિલજ મ્યા;
 રૂંવારાતાં જેંજ, ચખઘજ હુર્ષ આંસુ રમિયા;
 સુયોગીસેં તત્ત્વ, બુજિ અમૃત કુઢે જિંચ રમે ॥
 ઇસારેમે સારો, ત્રિપુરહરસે તત્ત્વજ ગમે ॥ ૨૫

અયો સૂર્યચંદ્ર, પવન અગની ઐ જલ અયો;
 ઉલેં રૂપેં આંઈં, પૃથ્વી વરિ આત્મા પણ અયો;
 ભલેં એડી રીતેં, પકલ મતિએં ધીલ ધરિયો;
 અયોકિતે ઐનાં, નઅસિંઈં કડે તત્ત્વ ઠરિયો ॥ ૨૬

વૃતિ ત્રેત્રે વેદ, ત્રિભુવન તથા દેવજ ધને;
 અકારાદિ વર્ણે, અ, ઉ. મ. કરિ ઝં કારજ ભને;
 ડિસા જે સે થોડા, સખધ યિજ ચોથે સરૂપકે;
 જણાને તા પૂર્ણ, મિથિ રૂપ ઉતાં ઝં પદજકે ॥ ૨૭
 મહા રૂઠે શાનો, અઅભિમ ભવ શર્વઃ પસુપતી;
 અએનાં આંજેને, સુકર કરસે અષ્ટક શ્રુતિ;
 ગણે તોસે શાસ્ત્ર, પ્રગટ ઉણુ વીંગે નચ ચિયો;
 અઈ એડા તેંજે, પ્રિય સરૂપકે તાં નમિરિયો ॥ ૨૮
 નમાં હે! ઓડાતાં, વનવસિજ છેદા હર નમાં;
 નમાં હે! નંદાતાં, વિરજિત વડાતાં હરનમાં;
 નમાં હે! બૂઢાતાં, ત્રિ નયણુ જીવાણાં તુજ નમાં;
 નમાં હે! સર્વાત્મા, અર્તિ ગરીભ આંઉ હરનમાં ॥ ૨૯

—:૦:—

હરિણી વ્રતમેં.

ઉપજ રજજે જોગેં, સુધી ભવ ! અજતો નમાં;
 હણુણુતમજે જોગેં, હંતા હરા ! અજતો નમાં;
 જન સુખ કરે સત્વે, તેલા મૂડા ! અજતો નમાં;
 ત્રિગુણુતુજીઓ તું, તેજેખિધ શિવા ! અજતો નમાં ॥ ૩૦

—:૦:—

માલિની વ્રતમેં.

અતિ કુપ મન મુંજે, કલેસ જે વસ્ય કિડાં !
 અકલ ગુણુજ આંજ, પારસે પામે કિડાં !
 ભયભિત યિયાં તોસેં, કારણે ભક્તિ મું હી;
 વરહ ! આંજે પગેંમેં, વાણિ પુણ્યો અડાયા ॥ ૩૧

નિલગિરી નિજ સાહી, સિંધુજી દોત સારી;
કલમ સુર તરજી, ડાડ બપત્ર ભારી;
મહાજી કરી લિખેજી, સારદા સર્વ કાલ;
તપજી હરિ ગુણે જી, પાર પોચે ન માલ ॥ ૩૨

અસુર સુર મુનિએ, ઈન્દ્ર મૌલી પુન્યા સે;
ન ગુણ ગુણ મહિમા, સ્તોત્રમે વર્ણવ્યા સે;
સુભ ગુણિ અતિ ડાચો, પુષ્પ કન્તે નમીને;
અતિ સરસ રચ્યો હી, રદીર્ધ છંદે કરેને; ॥ ૩૩

નિત નિત નિરદોષ, સ્તોત્ર શંભુ જી ભાવે;
મનુષ કડેં ભણેં ત; સુખ ચિ-તેં સુભાવેં,
ધણું ધન ધણિ આયુ, પુત્રને કીર્તિ પામે,
પવિત્ર થઈ રહેસે; ૩૪ જી શંભુ ધામે ॥ ૩૪

અનુષ્ટુપ વ્રતમેં.

શંભુ જેડો ન કો દેવ, નકો સ્તુતિ મહિમ્નસે,
અધોર જેડો ન મંત્ર, ગુરુ જેડો ન કો તત્ત્વ ॥ ૩૫
તપ તિર્થ દાન દીક્ષા, જ્ઞાન યજ્ઞાદિ કર્મ ઈ,
મહિમ્ન સ્તોત્રજી સામે, કલા સોરમી ન થિએ ॥ ૩૬

માલિની વ્રતમેં.

બાલ શશિ ધર જેડો, દાસ પુત્ર પ્રમાણે;
પુષ્પદંતજ નાંચે, કેંજ ગંધર્વ રાણે;

શિવજી અવરિ દ્રષ્ટિ, ભુલ થિધેજ વાર;
 સ્તુતિ શિવ મહિમાજી, કૈઈ સેજ ઉદાર ॥ ૩૭
 મુરિવર મુનિ પૂજ્ય, સ્વર્ગને મોક્ષકારી;
 સ્તુતિ સફલ કઈહી, પુષ્પદન્ત કે સારી;
 મનુષ કડેં ભણેજ, હૃથ જોડે નિરાંતેં;
 શિવ વટ ત સિધારે, કિન્નરેં જે ગવાંધે ॥ ૩૮

વસંત તિલકા વ્રતમેં.

શ્રી પુષ્પ દંત, મુખ પદમનું નીકર્યો સ;
 હી સ્તોત્ર પાપ હર, ઈશ્વરકે ગમ્યો સે;
 નિચિંત થૈ આંઈ, મુખેં ભણુજા હુમ્મેશ.
 નકિ થીએ પ્રસન્ન, ભૂત પતિ મહેશ ॥ ૩૯

અનુષ્ટુપ વ્રતમેં.

હી વાણી રૂપ સત્પૂજા, શિવ-ચર્ણે શિવાત્મકે
 અર્પે સદા શિવા કે ત, સદા કલ્યાણ ત થિએ ॥ ૪૦
 કેા અખર અને લીટી, અને મંત્ર પણ હુવેજન;
 આંઈ તેંજી ખમ્યા કર્યો, પ્રસિદ્ધ પરમેશ્વર ॥ ૪૧

ઇતિ શ્રી કચ્છી ભાષામેં સમશ્લોકી મહિમ્ન સ્તોત્ર
 પુરા થિયા. ૐ શાંતિ,
 શાંતિ. શાંતિ.

આ પુસ્તક ફરામજી બેરામજી મોદીએ ૨૩૭, બજારગેટ સ્ટ્રીટ, કોટ, મુંબઈ
 મધે આવેલા ધી મોદી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું છે અને ૬૧૦ નારાયણજી
 તુલસીદાસ જોખનપોત્રાએ કચ્છ ભુજથી પ્રસીદ્ધ કર્યું છે.

